

Sygn. akt III Cz 1791/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2017 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w G.

przeciwko D. S. (1)

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 27 kwietnia 2017 r., sygn. akt VIII Nc 3972/14

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że sprostować w nakazie zapłaty sporządzonym przez Sąd Rejonowy w Zabrze w dniu 15 kwietnia 2015r. imię pozwanej w ten sposób, że nosi ona imię „D.”.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 1791/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrze w postanowieniu z dnia 24 04 2017r. odmówił sprostowania nakazu zapłaty, uznając, że błędne oznaczenie strony pozwanej nie jest wynikiem niedokładności, czy też niestaranności Sądu, a w trybie art. 350 § 1 k.p.c. niedopuszczalne jest prostowanie pomyłki spowodowanej przez stronę.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka (...) Spółka**

z ograniczoną odpowiedzialnością w G., która wносиła o jego uchylenie w całości i uwzględnienie wniosku powódki o sprostowanie nakazu zapłaty, bądź uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji, ponadto zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zarzuciła, że przy ferowaniu orzeczenia naruszono regulację art. 350 § 1 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku powódki o sprostowanie nakazu zapłaty wydanego w dniu 15 04 2015r. w sytuacji, gdy wniosek ten był w pełni uzasadniony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Pozew został wniesiony elektronicznie do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie, który w postanowieniu wydanym w dniu 19 08 2014r. stwierdził, że brak jest podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Zabrzu (art. 505³³ § 1 k.p.c.). Wskazał jednocześnie, iż powziął wątpliwości co do tożsamości pozwanej. Oznaczenie strony pozwanej w pozwie nie było zgodne z podanym numerem PESEL.

Nie usuwając wątpliwości w tym zakresie Sąd pierwszej instancji wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w dniu 15 04 2015r., w którym nakazał pozwanej D. S. (2) zapłacić dochodzone należności.

Pomimo, iż w pozwie skarżący oznaczył imię pozwanej „D.”, zamiast prawidłowo „D.”, to z materiału sprawy, w tym pełnego odpisu aktu urodzenia

(k. 60), a także informacji załączonej przez skarżącego z Centrum Personalizacji Dokumentów MSW Wydziału Udostępniania Danych (k. 68) jednoznacznie wynika,

iż pozwaną w sprawie jest D. S. (3) (jakkolwiek bowiem z przywoływanych przez Sąd Rejonowy dokumentów wynika, że umowę zawarła D. S. (2), to równo- cześnie z przywołanej przez niego umowy z dnia 26 09 2001r. wynika, że osoba ta była zarejestrowana w bazie danych PESEL pod numerem (...) i legitymowała się dowodem osobistym wydanym przez Prezydenta Miasta Z. o numerze (...), co odpowiada danym zawartym w bazie PESEL, z których wynika, że osoba zarejestrowana pod tym numerem w podanej bazie danych urodziła się w dniu (...) w H. w Niemczech i nosiła poprzednio nazwisko „K.”, a jej rodzi- cami byli: Matka M. K. i nieznany z imienia i nazwiska ojciec, a te z kolei korelują z danymi zawartymi w Odpisie zupełnym aktu urodzenia sporządzonym

przez Urząd Stanu Cywilnego w Z., z których wynika, iż osoba która sporządzała umowę faktycznie nosi imię (...)).

Zgodnie z poglądem prawnym wyrażonym przez Sąd Najwyższy, jeżeli z zebranego w sprawie materiału procesowego wynika, że wymienienie stron w pozwie zawiera niedokładność lub omyłkę, to sąd, wydając wyrok, nie może powtórzyć wymienienia stron podanego w pozwie, lecz ma obowiązek wyjaśnić wątpliwości lub wymienić strony zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy, gdy taki stan rzeczy wynika z zebranego w sprawie materiału (por. orzeczn. SN z dnia 10 10 1961r., IV Cz 90/61, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 października 1982 r., II CZ 122/82)

Błędne oznaczenie imienia pozwanej stanowiło więc oczywistą omyłkę

- w rozumieniu regulacji art. 350 § 1 k.p.c. - którą w oparciu o zawartą w nim regulację należało sanować z urzędu i czyniło wnioski skarżące uzasadnionym.

Nie znalazło to prawidłowego odzwierciedlenia w zaskarżonym postanowieniu, co czyni zażalenie uzasadnionym i prowadziło do zmiany tego postanowienia

przy zastosowaniu regulacji art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c..

Reasumując zaskarżone postanowienie jest wadliwe i dlatego a zażalenie jako uzasadnione uwzględniono orzekając jak w sentencji w oparciu o regulacje art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek